

[Formanden.]3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 334 af 22. December 1937 om en Kornordning. (Af Grønning m. fl.).

Mødet hævet Kl. 17⁵⁰.

6te Møde.

Lørdag den 15. Oktober Kl. 13.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Ministeren for Landbrug og Fiskeri af Aksel Larsen og Alfred Jensen om, hvorvidt Ministeren paatænker Foranstaltninger til Støtte for Fiskerne, hvis Stilling er blevet yderligere vanskeliggjort gennem de store Skader, Efteraarstormen har forarsaget paa Baaede og Redskaber.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 180).

Formanden: Hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Tingets Samtykke til Fremme af denne Forespørgsel som givet. (Ophold). Det er givet.

De to sidste Sager paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 334 af 22. December 1937 om en Kornordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2551, Fremsættelsen i Tidenden Sp. 39) og

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 334 af 22. December 1937 om en Kornordning. (Af Grønning m. fl.)

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2703, Forelæggelsen i Tidenden Sp. 97).

Lovforslagene sattes til Forhandling under eet.

Carl Petersen: Det Lovforslag, som her er til Behandling, er et Tillæg til den gældende Kornlov af 22. December 1937, som var et Led i de Foranstaltninger, der vedtoges til Værn for Landbruget. Loven af 22. December tilsigtede at sikre en Mindstepris for dansk Korn, saaledes at Priserne ikke fulgte Verdensmarkedets Priser i de Perioder, hvor disse var stærkt nedadgaende.

Ved Behandlingen af denne Lov fremkom der ret stærke Udtalelser fra enkelte af Oppositionens Ordførere, fordi de fastsatte Mindstepriser efter deres Opfattelse var for lave, og man gjorde stærkt gældende, at de fastsatte Priser ingenting betød, da de reelle Priser paa det Tidspunkt laa højere, for enkelte Kornsorter endda betydeligt højere. Jeg synes, der er Grund til at gøre opmærksom paa, at den Opfattelse, man dengang gjorde gældende, viste sig ikke at være rigtig. Det varede ikke længe, før Verdensmarkedets Priser igen gav efter, saaledes at Kornlovens Bestemmelser blev virkningsfulde. Det er atter et af Beviserne paa, at man skal være forsigtig med at kræve Foranstaltningerne fjernet, fordi der indtræffer en øjeblikkelig Bedring i Forholdene.

Men lige saa vel som det var vor Opfattelse, at de Priser, der maatte fastsættes som Mindstepriser i Loven, skulde ligge i Underkanten af Produktionspriserne, var Meningen med Loven jo ogsaa den, at man i nogen Maade skulde kunne opnaa de i Loven anførte Priser ved Salg af Produktet, hvilket vel altid vilde være Tilfældet, saa længe vort Forbrug af Kornvarer overstiger det Kvantum, vi kan høste paa den danske Jord. Landet er i Aar blevet velsignet med en meget stor Kornhøst, saa stor, at den med Rette kan bære Betegnelsen en Rekordhøst, og det kan vist nu med nogenlunde Sikkerhed siges, at med denne store Kornhøst vil vi i det kommende Aar kunne dække det væsentligste, maaske hele Landets Forbrug af Kornvarer, hvilket ogsaa fremgaar af de Tal, den højtærede Landbrugsminister fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse.

Dette Forhold, at vi kan forsyne os selv med Korn, har nødvendiggjort, at der foretages Foranstaltninger, der kan medvirke til, at den store Høst kan omsættes og omsættes til de Priser, som fastsættes i Kornloven. Man kunde vel anvende forskellige Fremgangsmaader for at opnaa dette, enten helt forbyde Indførsel af Korn-